

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. سلام عليكم: از گرفتاری در بیت دروغین نفس بیزارم و برای من رنجی از این بالاتر وجود ندارد. مردم روزگار گذشته همانهایی هستند که در تک تک ظلم های عالم دخیل بودند و اگر خدا قصد هدایتان نمی کرد با توجه به آخرالزمان که هرکسی نزد خودش حاضر می شود (چه ترامپ ها تازه می فهمند چقدر ترامپند و در مقابل چه شهدا چقدر شهید) حتی دیگر جای توبه هم نمی ماند. انسان بودن یعنی در حضور زندگی حضرت حق تعالی و هیچ عمل و معنایی یا بودنی جز این حضور ناب بی معنیست. مذهبی نیستیم مومن و مسلمانم تا آدم و متشرع باشم و در ظهور انسانیت معنا یابم زیرا مذهبیان سعی می کنند کاری کنند یا مدل رفتار خاصی انجام دهند و برنامه ریزی برای موفقیت خود بنویسند تا چیزی بدست آرند اما من حتی تقوا را کاری انجام دادن یا ندادن نمی فهمم، پس فرمودند: أَلْهَمَنِ التَّقْوَى . دیگر کسی نگوید علی علیه السلام مظلوم است تازه زمان او شروع شده است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم: آری! هر اندازه انسان آرام آرام در جهان خود حاضر شود و در آن حضور به ابعاد متعالی اش نظر کند، او می ماند و افقی که در راستای قرب به خدا برایش گشوده می شود. و این جا است که حضور پیامبران چه اندازه ارزشمند می گردد تا انسان را نسبت به آن افق، نزدیک و نزدیک تر کند و تقوی و یا به تعبیری وارستگی، همان حضور امیدوارانه است نسبت به آنچه پیش آمده است تا در زندگی درجا نزنیم. موفق باشید